Donderdag 21 September 1944. DAGBLAD 61ste Jaargang No. 4314

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Schoorls Waalbrug in onze handen.

Ingesloten luchttroepen vechten fel bij Arnhem.

19.000 Duitsers geven zich over in Zuid-Frankrijk.

Russisch offensief in Baltische Staten breidt zich uit.

PIERLOT WIL LEOPOLD TERUG.

De Britse radio zeide, dat de Belgische Premier Hubert Pierlot aan het Belgische Parlement heeft medegedeeld, dat Koning Leopold, die thans gevangene in Duitsland is, wederom op de troon van België zal komen (New York, (AP) 20.9).

DE BRITTEN BIJ NIJMEGEN.

door

Howard Cowan.

Aangezet door vier lange jaren van wachten om den Hun op Duits grondgebied te bevechten, vochten de Britten Woensdagavond als bezeten voor de Waalbrug bij Nijmegen. Het Geallieerde luchtleger vecht naast Dempsey's leger om deze belangrijke brug te sparen voor kilometers van tanks en voetvolk, die uit België komen om het Ruhrgebied binnen te rukken.

Het Hoofdkwartier had 's avonds nog weinig nieuws over de gevechten ontvangen. Er is niets wat te kennen geeft, dat de Duitsers erin geslaagd zijn de betonnen brug te vernielen.

Deze en een stalen spoorbrug ernaast zijn de enige in de omgeving en indien zij verloren gaan voor Dempsey betekent dit een uitstel van uren en mogelijk dagen, terwijl de genietroepen pontons leggen naar de overzijde.

De gehele stad van 50.000 inwoners ligt op de hoge Zuidelijke oever van de rivier en zodra de troepen er over zijn zal de weg naar het Ruhrgebied, nauwelijks enkele kilometers ten Oosten, vrij zijn. (De weg naar het Ruhrgebied ligt al open als men de Maas over is, doch indien men naar het Noorden van Nederland wil of naar de industriesteden Essen, Düsseldorf, Dortmund enz. zal men toch nog over de Rijn moeten — Red.).

De rook uit de schoorstenen van het Ruhrgebied en de waas welke van de grond opstijgt, bemoeilijken de strijd. Bij tussenpozen valt er een koude regen.

Doch hier noch elders langs de Duitse grens werd er de woede van de strijd door verminderd. In zes hoofdgebieden van de strijd dondert het geschut en af en toe hoort men ook het geschreeuw van aanvallende nazie-jongens.

De Noordamerikanen staan geen grond af bij Aken, Prum, Trier, Thionville, Metz of ten Oosten van Nancy hoewel geen belangrijke winsten werden gemeld.

Het 7e leger bevindt zich ten minste op 20 kilometer van de doorgang van Belfort en de toegangsweg naar de Rijn-vallei.

Brest is van de baan en de saaie taak om de gevangenen te tellen is er gaande.

Volgens schattingen zal het aantal zoveel als 17.000 bedragen.

De Canadezen achtervolgen de resten van het garnizoen te Boulogne, dat naar men meent — uit ongeveer 3000 Duitsers bestaat. (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 20.9).

MET HET NOORDAMERIKAANSE 1e LEGER IN DUITSLAND.

door

DON WHITEHEAD.

36 Vijandelijke tanks werden buiten gevecht gesteld en herhaalde Duitse tegenaanvallen werden afgeslagen door het Noordamerikaanse 1e leger dat zich genesteld heeft in de bressen in de Siegfried-linie, terwijl de Duitsers reserves in de strijd wierpen aan dit front in een wanhopige poging het Rijnland te beschermen. Nu zij op eigen grondgebied teruggedreven zijn, vechten de Duitsers nog hardnekkiger en er is meer samenhang in de verwoede, doch vruchteloze aanvallen op de speerpunten van het Noordamerikaanse voetvolk en pantserstrijdkrachten. In een sector vernielden onze defensies 8 tanks, terwijl het voetvolk twee aanvallen afsloeg, welke voorafgegaan werden door een heftige concentratie van artillerievuur. In een ander gebied wierpen de Duitsers 41 tanks in de strijd en 28 daarvan werden vernield.

In Stolberg vechten onze troepen van huis tot huis tegen een koppigen vijand, die elke hindernis gebruikt in een poging de Noordamerikaanse opmars te stuiten. De stad is bijna omsingeld. In Aken hoorden de troepen luide ontploffingen en er zijn berichten volgens welke de Gestapo en de politie het volk dwingen de gehavende stad te ontruimen. Men behoeft er thans niet meer aan te twijfelen, dat de Duitsers al hun krachten inspannen bij de Siegfried-linie. Sommige troepen kwamen de linie binnen met de opdracht „stand te houden ten koste van alles" en terwijl de gevechten steeds bitterder worden bij de linie bouwt de vijand vermoedelijk koortsachtig aan defensies op de Oostelijke oever van de Rijn. (Met het Noordamerikaanse 1e leger in Duitsland, (AP) 20.9).

GEALLIEERDE LUCHTTROEPEN BIJ ARNHEM OMSINGELD.

Stanley Mexted, die als vertegenwoordiger van de Noordamerikaanse pers zich bij de Geallieerde luchttroepen bij Arnhem bevindt, seint als volgt:

De strijd duurt bitter voort in dit gehele gebied. Op deze vierde dag van onze lucht-invasie zijn onze oren wijd open voor het geluid van de kanonnen 16 kilometer ver, terwijl het tweede leger uit het Zuiden nadert om deze omsingelde groep mannen te redden, welke stand houdt en slagen wisselt met den vijand die gestadig versterkt wordt, vooral door luchtdoelkanonnen.

Er zijn ogenblikken geweest, dat onze positie mij slecht toescheen. Doch je kon het nooit aflezen van de gezichten der mannen, die zich ingegraven hebben onder de heggen langs de wegen tussen de bomen. De hoop is nu wat gestegen, aangezien in de namiddag van Woensdag tweemaal Stirling Douglas vliegtuigen arriveerden met hard benodigde voorraden. Zij vlogen door een moordend afweervuur en wierpen ze omlaag. (Met de Geallieerde luchttroepen bij Arnhem, (AP) 21.9).

BRITTEN OVER DE WAAL.

Het officiële Nederlandse radiostation zeide, dat Britse tanks de Waal bij Nijmegen zijn overgestoken en in de richting van Arnhem aan de Rijn aanvallen (Londen, (AP) 20.9).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ.

„Er woeden hevige gevechten in het gebied van Nijmegen waar de Geallieerde grond- en luchttroepen aansluiting gemaakt hebben. De basis van de Geallieerde wig werd versterkt en de gelande luchttroepen werden nog verder versterkt. Gevechtsvliegtuigen en gevechtsbommenwerpers boden dekking aan deze aanvoer door de lucht en boden ook steun aan de grondstrijdkrachten. De Geallieerde troepen in België vorderden tot de linie van het Leopoldkanaal en maakten belangrijke winsten in de richting van de Schelde ten Westen van Antwerpen. De opruiming duurt voort in het gebied van Boulogne ten Zuiden van de rivier de Liane. Het Duitse garnizoen in de verdedigingsstellingen bij Calais werd in de namiddag en avond van Woensdag onderworpen aan een geconcentreerde aanval van zware bommenwerpers, waarvan één vermist wordt.

In Zuid-Nederland staken onze grondstrijdkrachten de Duitse grens over naar Scherpenseel (aan de straatweg Heerlen — Geilenkirchen) op 8 kilometer ten Noord-Oosten van Heerlen onder een hevig Duits artillerievuur. Hardnekkige gevechten zijn gaande op andere punten langs het front, vooral bij Stolberg, ten Oosten van Aken en in de buitenwijken van Biesdorf ten Oosten van de Luxemburgse stad Diekirchen, waar tevoren een krachtige vijandelijke tegenaanval werd afgeslagen en 17 Duitse tanks buiten gevecht werden gesteld. In de Moezel-vallei wordt een hevige vijandelijke tegenstand ondervonden ten Zuiden van Metz, waarbij de gevechten zich concentreren rondom Sillegny. Onze strijdkrachten zijn ook in gevechten gewikkeld in de omgeving van Chateau Salins op 30 kilometer ten Noorden van Nancy. Onze troepen, die ten Noord-Oosten van Charmes oprukken, hebben de steden Moyen en Magieres bereikt. Winsten werden geboekt langs de gehele sector ten Noord-Westen van Belfort. De tegenstand is gering en de vijand verlaat zich voornamelijk op licht verdedigde wegversperringen om onze opmars te vertragen.

Verschillende kleine steden werden bezet. De vijand ten Zuiden van Belfort beperkte zijn verrichtingen tot patrouilleringen met een matige steun van artillerie en mortieren. Een strijdmacht van 19.312 vijandelijke manschappen onder Generaal Elsner werd gevangen genomen na een massa-overgave ten Zuiden van de rivier de Loire" (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 21.9).

HET RUSSISCH OFFENSIEF.

door

DANIEL DE LUCE.

De Russen stormen voort door Estland en stromen samen naar Tapa, het kruispunt van Estlands twee voornaamste spoorwegen op 72 kilometer ten Oosten van de hoofdstad Tallinn. Generaal Govorov buit zijn doorbraak uit en de Estlandse troepen, die onder zijn bevel vechten, hebben reeds de krachtige Duitse rivierlinie op de Zuidelijke toegangswegen naar Tapa doorbroken. De kanonniers van het Rode leger worstelen met hun veldgeschut door de dikke modder om de dubbele aanval bij te houden uit het Zuiden en het Oosten in de richting van Estlands voornaamste havenstad. Een colonne van 65 vijandelijke tanks werd omsingeld en wordt vernield, volgens een bericht van het front en de Duitse Noordelijke legergroep wordt gestadig teruggedrongen naar de Baltische Zee. Zodra Tallinn ingesloten is, verwacht men, dat Govorov Zuidwaarts zal zwenken, terwijl de Noordelijke arm van de val voor de vijandelijke strijdkrachten gelegd wordt tussen Riga en het centrale deel van Estland door het nieuwe Baltische offensief.

De wanhopige Duitse poging om de Noordelijke legergroep te redden, werd voortgezet bij Jelgava aan de flank van Bagramians strijdkrachten die Riga belegeren. Wederom worden de pantsereenheden, die uit het Westen aanvielen, met hevige verliezen tegengehouden.

Het is bekend, dat Rokossovsky een reeks felle aanvallen onderneemt op de Westelijke oever van de Wisla nabij de Noordelijke en Zuidelijke randen van Warschawa, doch er is nog geen officieel nieuws hieromtrent binnengekomen. Generaal Ptrov vordert nabij het Tsjechoslowaakse grondgebied na tijdelijk tot staan te zijn gebracht door versterkte stellingen aan de Noordelijke ingang van de Dukla-pas door de Karpaten. In een der meest aangehouden reeks aanvallen in de geschiedenis van de Russische luchtmacht, werden de rangeerterreinen en militaire installaties van Hongarije wederom bestookt, terwijl Malinovsky zijn druk vergrootte voorbij Timi Soara op minder dan 50 kilometer van de Hongaarse grens (Moskou, (AP) 21.9).

DUITSERS HEBBEN GEBREK AAN OFFICIEREN.

Hal Boyle, die zich met de Noordamerikaanse troepen in Nederland bevindt, seint als volgt:

Met het oog op het tekort aan officieren in het Duitse leger hebben zij (de officieren) opdracht gekregen zich te trachten te redden in noodgevallen en hun mannen zelf te laten zien hoe zij zich moeten redden. De Duitsers hebben blijkbaar zulk een tekort aan officieren, dat zij niet in staat zijn degenen te vervangen, die gedood of gevangen genomen worden aan de uitgebreide fronten. Een hooggeplaatste anti-nazie Duitse burger vertelde mij ook, dat de nazie-partij voorbereidingen treft voor de militaire nederlaag en plannen maakt om ondergronds te gaan en te trachten alle Duitsers te doden, die met de Geallieerden samenwerken. Hij zeide, dat Himmler opdracht gekregen heeft een ondergronds nazieleger op te leiden in de hoop, dat de nazie-partij na verloop van enkele jaren weer aan de macht kan komen in Duitsland. De gelden om deze langdurige tegenstand te financieren, zouden reeds terzijde gelegd zijn in gecamoufleerde bankrekeningen in onzijdige landen. (Met de Noordamerikaanse troepen in Nederland, (AP) 20.9).

UITVINDER VAN VLIEGENDE BOM GEVAT?

De „Daily Mail" meldde, dat Georges Claude, de Franse natuurkundige en uitvinder van het neon-licht, te Nancy gearresteerd werd. Hij wordt ervan beschuldigd de vliegende bom te hebben uitgevonden. Het nieuwsblad meldde, dat Claude sedert lang bezig was met experimenten met raketten. Hij is koningsgezind en zou een der eerste en meest enthousiaste samenwerkers van de Duitsers zijn" (Londen, (AP) 20.9)

1700 DEENSE POLITIEMANNEN NAAR DUITSLAND GEZONDEN.

De Duitse radio in Denemarken zeide, dat de Duitsers 1700 Deense politie-autoriteiten en politiemannen naar Duitsland hebben gezonden om daar te worden geïnterneerd. Voorts werd gezegd, dat in de meeste bewoonde gebieden van Denemarken gestaakt wordt. De uitzending, welke in New York werd opgevangen, zeide, dat de administrateur van het Kasteel Amalienborg overleden is aan de verwondingen bij de schietpartij van Dinsdag met de Duitsers (New York, (AP) 20.9).

DE GAULLE'S BESTUUR.

Uit diplomatieke bronnen wordt te kennen gegeven, dat de Verenigde Staten en Groot Britannië misschien spoedig het Nationale Comité van De Gaulle als de voorlopige regering van Frankrijk zullen erkennen. De Gaulle noemt zijn bestuur nu de Franse regering, doch het is niet waarschijnlijk, dat de Verenigde Staten en Groot Britannië verder zullen gaan dan het te erkennen als voorlopige regering tot er verkiezingen gehouden kunnen worden in Frankrijk (Washington, (AP) 20.9).

NOORDAMERIKAANSE BENOEMINGEN.

Stanley Hornbeck Ambassadeur in Nederland.

President Roosevelt heeft Arthur Bliss Lane, Ambassadeur in Colombia, benoemd tot Ambassadeur bij de Poolse regering in Londen.

John Wiley, de vroegere Gezant in Letland en Estland, wordt Ambassadeur in Colombia. Walter Thurston wordt Ambassadeur in Bolivia in opvolging van Pierre Boal, die een post op het Departement van Buitenlandse Zaken krijgt. John Simons, thans Raadgever op de Ambassade in Rio de Janeiro, is benoemd tot Ambassadeur in Salvador. Roosevelt benoemde voorts Charles Sawyer tot Ambassadeur in België, Stanley Hornbeck tot Ambassadeur in Nederland en Lithgow Osborne tot Ambassadeur bij de Noorse regering (Washington, (AP) 20.9)

JAPANNERS AFGESLAGEN BIJ LUNGLING.

Het Chinese Hoofdcommando maakte bekend, dat grote Japanse versterkingen, die op 26 Augustus in het gebied van Lungling begonnen met tegenaanvallen, tot de terugtocht werden gedwongen met belangrijke verliezen. De Chinezen zijn wederom in het bezit van het Zuidelijk deel van de weg tussen Lungling en Tengtsjung (Tsjungking, (AP) 20.9).

Het nieuws van vandaag.

De grote Waalbrug bij Nijmegen, welke gebouwd werd door Ir. Gé Schoorl van ons Departement van Openbare Werken, is reeds in Geallieerde handen volgens semi-officiële berichten. Het Geallieerde Hoofdkwartier maakt echter slechts bekend, dat de Geallieerde grondstrijdkrachten bij Nijmegen aansluiting hebben gemaakt met de luchttroepen en er thans felle gevechten woeden. De Britse troepen, die de Waal zouden zijn overgestoken, snellen thans in de richting van Arnhem om de Geallieerde luchttroepen vrij te maken, die daar door de nazies omsingeld zijn, doch dapper stand houden om ook de oversteek van de Rijn te verzekeren.

Buitenlandse radio's verwarren wel eens de namen van Maas, Rijn en Lek. Zo hoorden wij de Waal de Rijn noemen en de Rijn een zijtak van de Rijn. Men doe dus goed nauwkeurig te onderscheiden.

Het doel der Geallieerden is om al de grote waterwegen over te steken teneinde Noord-Nederland en Noord-Duitsland te kunnen binnenrukken. Om de opmars te vergemakkelijken, moeten drie belangrijke bruggen veroverd worden en twee daarvan zijn reeds in onze handen. De stuwbrug bij Grave over de Maas is genomen en thans de Waalbrug bij Nijmegen. Thans rest nog de Rijnbrug bij Arnhem, waar de luchttroepen — gisteren nog versterkt — om vechten.

Rondom Nijmegen waar een beslissing gezocht wordt vindt men een landschap, dat tot de mooiste van Nederland gerekend kan worden. En Nijmegen zelf is een strategisch punt waarom in de geschiedenis verschillende malen gevochten werd. In de Romeinse tijd gebruikten de legioenen der Keizers Nijmegen als uitgangspunt in hun pogingen om Germania (Duitsland) te veroveren. In de 80-jarige oorlog werd Nijmegen door Prins Maurits veroverd. Onder Lodewijk XIV werd de stad door Turenne ingenomen en in 1794 vond de laatste belegering plaats toen het door de Fransen werd veroverd.

Nu de Geallieerden Nijmegen bereikt hebben, zijn ongeveer 100.000 Duitsers in het Westen van Brabant, Zeeland en de kustgebieden afgesneden. Hoewel dezen zich misschien niet direct zullen overgeven, is dit toch een belangrijk succes.

In Zuid-Frankrijk hebben 19.000 Duitsers, die geen kans meer zagen naar Duitsland terug te keren, zich overgegeven aan de Noordamerikanen.

4½ Tons Vliegstation op Hato.

Eind volgend jaar zal de als stationsgebouw thans in gebruik zijnde vliegtuigloods op Hato vervangen zijn door een statig stationsgebouw, dat ongeveer 4½ ton zal kosten (inclusief installatie) en dat ontworpen is door D.O.W.'s Ir. Cornelis M. Bakker. Een maquette van dit gebouw, vervaardigd van Curaçaose klei is gisteren bezichtigd door Zijne Excellentie den Gouverneur, de Heren leden van de Staten van Curaçao en tenslotte door de mensen van de Pers. In het koele landhuis op Parera, dat eigenlijk geen Parera maar Berg Carmel heet — niet te verwarren met Groot Kwartier waar de kerk van die naam staat —, heeft Ir. Bakker een kamer, waar niets in staat dan een draaiende tafel. In dit vacuum arbeidt onze landsontwerper, die al zovele fraaie bouwwerken op zijn naam heeft staan. Op de draaitafel staat thans de maquette en aan de wanden hangen de tekeningen.

Dit gebouw, waarmede men practisch vandaag aan kan vangen, is bedoeld om eind volgend jaar gereed te zijn. Er is ruimte voor onze nationale trots, de KLM en vier andere buitenlandse luchtlijnen. Er is, zoals onze Gouverneur al enkele malen heeft doen uitkomen, rekening gehouden met Curaçao's toekomst als internationale luchthaven. De huidige loods, zal weer veranderd worden in loods, wat het eigenlijk ook is.

In het midden staat de verkeerstoren of controletoren, waarin de meteorologische dienst, de vluchtcontroleur e.d. zijn gevestigd. Links daarvan — staande op het vliegveld — heeft men de gouvernementsafdeling met kantoren voor de Ambtenaar belast met het toezicht op de luchtvaart, enkele garages, een transformatorhuis enz. Achter de toren ligt de grote hal, waarin de kantoren van de luchtvaartmaatschappijen, loketten voor inlichtingen, een wisselkantoor, een tapkast, telefooncellen zijn gevestigd. Wie naar de Bovenwinden, Aruba of Bonaire reist en dus geen verdere formaliteiten heeft te vervullen wandelt deze hal door. Voor reizigers naar of van het buitenland ligt ernaast een dubbele afdeling voor komende en uitgaande reizigers, zeer handig ingericht, zodat beide categorieën van reizigers uit dezelfde kamer kunnen behandeld worden. Medisch onderzoek, visitatie, douane e.d. vinden hier plaats. Een ruime patio ligt hiernevens.

Elders heeft men de rustkamer voor de vliegers, met een eigen balkon. De buitenlandse vliegers, die dus meestal maar kort hier blijven, krijgen een andere, dichterbij het vliegveld gelegen vertrek.

Achter een glaswand komt er een restaurant, dat verpacht zal worden en naar wij hopen een mooie uitspanning zal worden, waar men, evenals dit elders gebeurt, ook zonder dat men op reis gaat, aan tafel schikt, om tevens te genieten van het vlottende gezicht van een internationaal station.

De frontlengte van het gebouw wordt ongeveer 80 meter, de diepte ongeveer 40 m. (de eetzaal is 15 meter lang). De gehele opzet is zo, dat men op elk gewenst moment het gebouw kan uitbreiden.

Practisch vernuft en fraaie bouw worden hier gepaard. Een compliment voor de Dienst van Openbare Werken.

Zoals alles wordt ook dit gebouw in beton uitgevoerd. Op zichzelf is dit jammer. Mooie natuursteen is aantrekkelijker, maar zou de prijs, naar ons deskundige ons mededeelde, met enkele tonnen verhogen, omdat ook geschoold personeel moet uitkomen. Toch geloven wij, dat wij met zulk een gebouw niet op wat geld moeten zien. De eerste indruk, die men van ons land krijgt, is de voornaamste. Zo vertelde Ir. Bakker ons, hoe gaarne hij de hal met mooie marmeren zuilen wilde versieren. Ook daar zijn wij voor. De extra kosten zouden ongeveer 10.000 G. bedragen. Dat is op zulk een bouwsom toch niets. En het staat zoveel statiger dan een gewitte muur. In dit onderdeel voortreffelijke bouwwerk moeten wij nu ook eens wat de toerusting betreft royaal zijn. Wij hopen, dat de Staten er het hunne aan zullen doen.

Dan is er nog iets. Een hotel komt er niet in het stationsgebouw. Onzes inziens terecht, want stationshotels hebben geen prettige naam. Het is altijd rumoerig, vooral in de tropen, waar alles open staat. De Pan-American blijft op het ogenblik al in Ciudad Trujillo, wanneer het 17 uur geweest is, wetende, dat er op Curaçao geen behoorlijk logies geboden kan worden, als het vliegtuig des nachts hier moet overblijven.

Een fatsoenlijk hotel, met moderne gerieven zoals het Strandhotel op Aruba, is een dringende eis op Curaçao. Dit hotel zou in de stad moeten komen, daar het, bij Hato gebouwd, niet zodanige winsten oplevert dat het lonend wordt. Immers, zulk een hotel kan van overblijvende reizigers niet bestaan. Het moet tevens dienen voor handelslieden, die hier enkele dagen of weken blijven. Daartoe moet het in de stad liggen. Geen handelsman kan elk ogenblik op en neer rijden, afgezien nog van het feit, dat er geen enkel behoorlijk vervoerssysteem op Curaçao is. Naar wat wij zo hier en daar vroegen, bleek, dat men inderdaad aan een hotel in de stad de voorkeur geeft.

Dan zouden overblijvende passagiers ook niet in Ciudad Trujillo behoeven te blijven, maar zou ook dit ten goede komen aan ons eiland. Wij hopen nog altijd dat er in de binnenstad eens een duchtig saneringssysteem zal worden doorgevoerd en dat als pendant van het alles omvattende gouvernementsgebouw waarvoor wij steeds pleiten, ook een behoorlijk hotel hier verrijze. Nu, zoals de overheid al voorziet, Curaçao internationale luchthaven wordt, hetgeen nu zelfs, in oorlogstijd, al werkelijkheid gaat worden, is dit dringend nodig.

DE HULP AAN DE POLEN.

Het Poolse telegraafagentschap maakte bekend, dat volgens het communiqué van Generaal Bor uit Warszawa de aanvoer van nieuwe voorraden voedsel en ammunitie door Vliegende Forten de hoop en de geest van het volk weer belangrijk verhoogd hebben, vooral in het centrum van de stad, waar de meeste voorraden ontvangen werden. Het communiqué schreef toe aan de Russische luchtmacht en luchtdoelbatterijen, dat men twee dagen lang van Duitse luchtaanvallen verschoond is gebleven. De verrichtingen werden Dinsdag en in de nacht beperkt tot patrouilleringen en schermutselingen, hoewel het Duitse geschut het centrum van de stad voortdurend beschoot (Londen, (AP) 20.9).

Huug Corsten over het Vrouwencorps.

Met de herovering van Nederland is onze strijd niet ten einde, waarschuwt de Zee-officier.

Niet uit het Moederland, maar uit Suriname en Curaçao moeten man- en vrouwkracht naar het Verre Oosten.

Indië's toekomst ligt in onze West-indische handen.

De aanstaande bevrijding van Nederland en alles wat daarmede samenhangt, legt begrijpelijk geheel beslag op ons denken en voor velen gaan deze gedachten zelfs zover, dat zij menen, dat als ons dierbaar Moederland eenmaal bevrijd is het hoofddoel van ons strijden is bereikt en de krijg voor ons Nederlanders practisch is afgelopen, zeide Luitenant ter Zee Huug A. Corsten gisteren voor de Curom.

Het verlangen terug te keren naar het Vaderland en het weerzien van hen die ons dierbaar zijn, zo vervolgde de spreker mag evenwel niet de plicht en de nog moeilijke taak doen vergeten, waarvan grotendeels onze toekomst als natie afhangt, de bevrijding van Nederlands Indië.

Vier jaar lang hebben wij meegeleefd met al het leed, dat over het bezette Nederland is gekomen.

Dat meeleven werd mogelijk gemaakt doordat, hoe weinig zeggend ook, een Rode Kruis brief (in vele gevallen zelfs een gewone brief) uit het Vaderland ons bereikte.

De ondergrondse beweging zorgde voorts, dat wij te horen kregen van „al hetgeen onze landgenoten te verduren hadden, doch ook van hun heldendaden, welke zo hoopvol zijn voor de toekomst."

Doch ook Nederlands Indië is bezet; voor velen van ons het tweede Vaderland waar met de Indonesische bevolking duizendtallen Nederlandse mannen, vrouwen en kinderen zuchten onder de bezetting van den wreden Japanner.

Schaars zijn de inlichtingen uit ons Insulinde en na ruim 2 jaar weten wij in feite nog niet wat er na de donkere dagen van Maart 1942 aldaar is geschied.

Wij moeten hierdoor in onze gedachten niet verflauwen, niet vergeten wat Indië meemaakt, hoe het ons medeleven thans nodig heeft. Belangstelling die echter niet moet bestaan uit schone woorden; die hebben wij reeds genoeg gehoord en kunnen bewaard blijven voor herdenkingsplechtigheden, waarbij nu eenmaal door woorden wordt weergegeven, wat in ons leeft.

Na de bevrijding van ons Moederland wacht Indië en het grootste en zwaarste gedeelte van de oorlog hebben wij Nederlanders nog voor de boeg. De tijd dringt. Na de instorting van Duitsland, moet voor Nederland, Suriname en Curaçao de grootste krachtsinspanning komen.

Nederland, dat zó zwaar geleden heeft onder de vier jaar bezetting zal weer zonen en dochters moeten afstaan voor de oorlog in het verre Oosten.

Het is inderdaad een groot offer, dat het Moederland nog moet brengen na alles wat reeds is meegemaakt. Dit offer zal echter worden gebracht, omdat wij na ruim drie eeuwen samengaan, vergroeid zijn met ons schoon Insulinde en onze taak en plicht tegenover het Indonesische volk en onze landgenoten aldaar, niet beëindigd kunnen zien met het weer vrij adenhalen in ons landje aan de Noord-Zee.

Een zelfde plicht hebben in nog sterkere mate Suriname en Curaçao, de gebiedsdelen van ons Koninkrijk welke gespaard zijn gebleven voor direct oorlogsgeweld.

Reeds enige tijd zendt Suriname contingenten vrijwilligers voor ons leger in Australië. Curaçao heeft tot nu toe slechts op zeer bescheiden schaal een bijdrage geleverd voor het Vrouwen Korps van het Koninklijk Nederlands Indisch Leger.

In twee groepen vertrokken voor een korte opleiding naar de U.S.A. van hier respectievelijk 3 en 7 dames, terwijl thans een oproep gedaan wordt voor het formeren van een derde groep en zelfs een vierde groep.

Thans kan Curaçao tonen, dat het zich bewust is van de grote inspanning, welke wij ons nog moeten getroosten om in Nederlands Indië terug te keren. Dit verlangen van terugkeer is niet gebaseerd op het feit dat wij Indië nodig hebben om zijn grondstoffen, maar omdat Indië bij ons hoort en zijn bevolking het recht heeft op onze offers en toegewijdheid en onze geheel inzet voor zijn bevrijding.

Het Vrouwen Corps van het Koninklijk Nederlands Indisch Leger roept.

Curaçao kan niet afwachten totdat uit het bevrijde Nederland de roepstem zal worden begrepen en vandaar uit vrouwen en meisjes dit trotse Vrouwen Corps van ons roemrijk Koninklijk Nederlands Indisch Leger zullen aanvullen.

Wij moeten in de vrije gebiedsdelen voorgaan.

Nog steeds is de tijd niet aangebroken voor verloven naar het Moederland, want wij kunnen het toch niet gedogen, dat uit Nederland man- en vrouwkracht moeten worden gehaald voor de strijd in het verre Oosten, wanneer wij, die in rozegeur en maneschijn hebben geleefd, ons reeds zó spoedig gaan instellen op normale tijden en vergeten dat de gordel van smaragd nog zucht onder de Japanse bezetting.

Indië roept en schreit letterlijk om hulp, de opbouw vergt personeel, het Indisch leger is nog veel te klein om zich enigszins te doen gelden.

De hulp van de vrouw is dringend nodig. Het is een grootse taak, die haar wacht. Zij maakt het mogelijk als lid van het Vrouwen Corps van het Koninklijke Nederlands Indisch Leger, dat vele officieren en onderofficieren vrij komen voor hun eigenlijke oorlogstaak. Zij doet daadwerkelijk mee aan de bevrijding van Nederlands Indië en wanneer de strijd gestreden zal zijn en de overwinning behaald, zal naast het vele, dat over de Nederlandse vrouw als echtgenote en moeder zal worden geschreven, een schone bladzijde kunnen worden toegevoegd over de Nederlandse vrouwen en meisjes die, niet gebonden door de plicht van het gezin en die niet het gemak van huis en haard gezocht hebben, doch uit eigen vrije wil gehoor hebben gegeven aan de oproep, zich aan te sluiten bij de Vrouwen Corpsen.

Zij behoeven het antwoord niet schuldig te blijven, wanneer aan haar gevraagd zal worden: **Wat hebt gij gedaan in de tijd, dat wij zuchtten onder de bezetting?**

Het Vrouwen Corps van het Koninklijk Nederlands Indisch Leger en de andere Nederlandse Vrouwen Corpsen zullen het antwoord geven.

Onbekend maakt onbemind. Van veel zijden horen wij vaak een volkomen verkeerde voorstelling van de taak van het vrouwen Corps van het Koninklijk Nederlands Indisch Leger.

Het is geen corps, dat opgericht is om militairen te vermaken, hiervoor zijn andere organisaties ~~in het leven~~ geroepen.

De deelneemsters van dit corps hebben een oorlogstaak, evengoed als haar mannelijke collega's. Zij zijn bestemd voor: administratief werk, de verbindingsdienst (telegrafiste) en de medische dienst.

Het administratieve werk zal, behalve kantoorwerkzaamheden op de leger- en gouvernementskantoren, ook het administratieve werk van het Corps zelf kunnen omvatten; zo zal het bijv. mogelijk zijn, als administratieve-kracht bij de medische sectie dienst te doen. Bij de verbindingsdienst wordt men opgeleid voor telegrafiste of aangewezen voor het coderen en decoderen van telegrammen. Het medische werk zal omvatten: dienst als hulpverpleegster in de hospitalen en polyklinieken, veldhospitalen, het besturen en bemannen van ambulances.

Alle candidaten ontvangen in Amerika een algemene vooropleiding. Deze zal ongeveer twee maanden in beslag nemen en plaats vinden in het Fort Oglethorpe in Georgia.

Deze vooropleiding dient om de recruten wegwijs te maken in de militaire gewoonten en gebruiken; in het algemeen een overzicht te geven van militaire organisaties en de verantwoordelijkheden en plichten daaraan verbonden. Na beëindiging van deze „Basic Training" zullen de recruten scheep gaan naar Australië, waar zij ingedeeld worden in haar respectievelijke secties, en voor zover nodig, zal haar speciale opleiding daar een aanvang nemen.

De toelatingseisen zijn:

1. De Nederlandse nationaliteit.
2. Leeftijd van 18 tot 45 jaar.
3. Voldoende ontwikkeling en kennis van de Engelse taal.
4. Goed zedelijk gedrag.

De duur van de verbintenis is tot 6 maanden na de herovering van een belangrijk gedeelte van Nederlands Indië, behoudens de mogelijkheid van eervolle ontheffing wegens biezondere redenen in verband met gezinsomstandigheden; na twee jaar dienst ook om een andere redenen.

Bij eervol ontslag krijgt men vrij vervoer naar enige plaats in Nederlands Indië c.q. plaats waar de verbintenis is aangegaan of enige andere plaats ter keuze van belanghebbende.

Bij ontslag op verzoek krijgt men vrij vervoer slechts na twee jaren dienst.

Alle voor niet-beroepsmilitairen geldende voorschriften zijn van toepassing bij invaliditeit en pensioen, waaronder de algemene oorlogsongevallen regeling en vrije geneeskundige behandeling, waaronder ook vrije tandheelkundige behandeling begrepen moet worden.

De corps-leden worden bezoldigd volgens de bij het Koninklijk Nederlands Indisch Leger geldende bepalingen.

Deze inkomsten bedragen in Australië per maand in ponden: voor **soldaten 25.10, korporaals 31.10, sergeanten 41.5, vaandrigs 45, tweede luitenants 47.10.** Bij vrij-legering en voeding worden deze bedragen voor allen ongeveer 15 pond minder.

Wij wachten thans op de resultaten van de oproep voor het samenstellen van de derde groep.

Er heeft zich momenteel voor deze groep slechts een viertal dames opgegeven, terwijl wij aanmelding hadden verwacht van enkele tientallen.

Het is nu reeds practisch te laat zich voor de derde groep, welke eind September in de U.S.A. dient te zijn, op te geven: Wij gaan dan ook werven voor een vierde groep, waarmee Curaçao voor de dag moet kunnen komen.

Iedere vrouw, ieder meisje, niet door gezinsplichten gebonden, vrage zich af waarom zij nog geen gehoor heeft gegeven aan de roep van ons Indisch Leger. Dan zal men tot de overtuiging komen, dat men in dit historisch tijdsgewricht niet kan achterblijven. Het persoonlijk offer moet worden gebracht, om straks recht te hebben mee te kunnen spreken.

Op zij zullen dan worden gezet, eigen belangen en gemakken, om eerste te doen wat de plicht begenover groot Nederland van ons eist, om direct na de bevrijding van het Moederland daadwerkelijk mee te doen aan de bevrijding en opbouw van Nederlands Indië.

Uit de groepen, die reeds zijn voorgegaan, hebben zich ... Curaçao stemmen doen horen, waaruit blijkt, dat wij Goddank nog Nederlandse vrouwen hebben van het soort, dat vertrouwen geeft voor de toekomst.

Ook hieronder zijn er verscheidenen, die ook zó gaarne direct na de bevrijding van Nederland, zich derwaarts zouden willen spoeden om dierbaren terug te zien, doch de roepstem van het nog neergeslagen Nederlands Indië verstaan hebben en gegaan zijn met blij gemoed, wetende, dat het Moederland dit offer zal weten te waarderen en zijn dochters straks ook hiervoor zal afstaan.

Curaçao heeft, het zij met waardering gezegd, nog Nederlandse moeders, die de roepstem van het Koninklijk Nederlands Indisch Leger begrepen hebben. Een ouderpaar heeft zelfs twee dochters laten gaan.

Een prachtig voorbeeld! Hoe heel anders zouden wij er voor staan wanneer, wij meer van zulke vaders en moeders hadden. In het licht van de geschiedenis kan pas de juiste waarde van dergelijke offers worden bezien.

Vanuit het Trainingkamp van onze recruten van het Vrouwen Corps van het Koninklijk Nederlands Indisch Leger in de U.S.A. komt steeds een goed en enthousiast geluid.

„Ik hoop (zo schrijft een van de dames-recruten) van ganser harte, dat velen zich bij ons zullen aansluiten, omdat onze taak zo groots is. Ik ben er trots op dat ik dit heb kunnen meemaken en trots op mijn uniform en zal voor geen geld ter wereld op willen geven waaraan ik nu begonnen ben".

Het jongste lid van het Vrouwen Corps, een zeventien jarig meisje van een bekende Nederlandse familie te Curaçao, schrijft dapper, zonder spoor van heimwee, over de grote taak die haar wacht.

Zó zien zij het, die reeds voor de vervulling van haar plicht zijn voorgegaan. Het wachten is thans op U, Nederlandse vrouwen en meisjes, die nog moeten volgen.

Het Koninklijk Nederlands Indische Leger roept.

Van uw kant kan en moet het woord komen. Geen mooie slagzinnen en woorden meer, maar thans daden.

Geeft U op op het bureau van den Algemeen Militair Commandant, Afdeling Personeel en op Aruba bij den Oudst Aanwezend Zeeofficier voor de a.s. te formeren vierde groep van het Vrouwen Corps en doet dit zo spoedig mogelijk.

De toekomst van allen, in Nederlands Indië zowel als in Nederland, ligt ook in Uw handen.

ARUBA

GROOT SCHEEPSONGEVAL BIJ ARUBA.

Naar vernomen wordt zijn 2 tankschepen gebotst voor de Venezolaanse kust nabij Aruba in de vroege morgen van Maandag. Een ervan kwam tot zinken en de andere geraakte in brand. De bemanning ervan kwam om het leven. Er zijn 21 schipbreukelingen. De botsing vond plaats als gevolg van slecht weer (Caracas, (AP) 20.9).

Bovenstaand scheepsongeval hebben wij niet vermeld, tot het door de plaatselijke radio gemeld werd en het bovendien door de Associated Press werd rondgestuurd. Het ongeluk had plaats ongeveer 5 km. uit de kust bij de Noord (Aruba). Een Belgisch tankschip is tegen een tankschip uit Maracaibo de „Punto Gorde" opgevaren. Het laatste schip vloog in lichter laaie en zonk in enkele ogenblikken. Het grote Belgische oceaan-tankschip vloog eveneens in brand, omdat voorin het schip ammunitie lag, die bij de aanvaring ontplofte. Van de „Punto Gorde" zijn er 20 omgekomen en 5 gered (twee van Bonaire, twee van Saba en een van St. Eustatius). Van het grote oceaan-tankschip gingen er 40 verloren; naar verluidt zouden zij verbrand zijn. De Consul van België alhier heeft in overleg met den Minister de nodige stappen gedaan en Aruba bezocht. Het schip is binnen gesleept.

CURAÇAO

INVOER VAN VLIEGMATERIAAL.

Het door het Noordamerikaanse Ministerie van Handel uitgegeven publicatie blad „World Economic Notes" deelt mede, dat invoer in Nederlands West Indië van materiaal, machinerieën en onderdelen van vliegtuigen bedoeld voor de exploitatie van luchtlijnen of voor het aanleggen van vliegvelden van alle rechten ontheven is, wanneer zij ingevoerd worden door een regelmatige luchtdienst, die binnen of op het grondgebied van Curaçao opereert. Vroeger waren deze concessies slechts toegestaan aan maatschappijen, die een verbinding onderhielden met tenminste twee eilanden van Nederlands West Indië. (Aneta)

CONSUL-GENERAAL FOOTE ZAL OVER INDIE SPREKEN.

Dames Comité Irene.

Op Vrijdagavond 22 September a.s., zal in een der localen van de „Sociëteit Curaçao" een lezing over Nederlands Oost-Indië worden gehouden door den Heer Dr. Walter A. Foote, Consul-Generaal alhier van de Verenigde Staten van Noord-Amerika. Dr. Foote heeft vele jaren in Indië doorgebracht en zal bij zijn voordracht vele interessante biezonderheden geven van zijn ondervindingen en indrukken aldaar opgedaan. De lezing zal voor het publiek toegankelijk zijn op vertoon van toegangskaarten, die tegen de prijs van minimum f 1,— verkrijgbaar zullen worden gesteld; een ieder is vrij een hoger bedrag te betalen en gelet op de besteding der opbrengst, valt te hopen, dat van deze vrijheid ruimschoots gebruik zal worden gemaakt. De opbrengst zal nl. worden bestemd ter versterking van de fondsen, die besteed worden aan het lofwaardig werkprogram van het Dames Comité Irene.

Vermelding verdient voorts, dat de avond verder zal worden opgeluisterd met typische Indische muziek, te geven door het welbekende orkest van „Huize Soerabaia" alhier en dat er aan de bar koele dranken verkrijgbaar zullen zijn.

Het karakter van deze lezing, en de bestemming van haar opbrengst, wettigen alleszins de verwachting dat het publiek in ruime mate zal opkomen.

In aansluiting op bovenstaand bericht wordt ons verder gemeld, dat Dr. Foote in zijn lezing biezonderlijk de volgende twee punten zal belichten: „Waarom wij in oorlog zijn met Japan" en „De achtergrond van de strijd in de Stille Oceaan".

SNELSCHAAK — KAMPIOENSCHAP VAN CURAÇAO.

De demi-finales die l.l. Dinsdag gespeeld werden, hadden een uiterst spannend verloop. Door de zeer sterke bezetting van het tournooi zagen zelfs enkele zeer sterke spelers geen kans zich te plaatsen voor de **finales** die **hedenavond** in het Repetitielokaal te Emmastad gespeeld worden.

De uitslagen luiden:

Groep A: Groen en Luyando 4 punten. Troostprijs: Euwe 3½ punt.

Groep B: Schob 5 punt. Meit 4 punten. Troostprijs: Fruchter 3 punten.

Groep C. v. Tongerloo 4 punten. Berend 3 punten. Troostprijs: Martinez 2½ punt.

Groep D: Zonenschein 4½ punt. Wiznitzer 3½ punt. Troostprijs: Hudson 3 punt.

De eerstgenoemd twee in iedere groep hebben zich voor de finale geplaatst.

AMBACHTSCHOOL SINT JOZEF.

Men schrijft ons:

Daartoe welwillend in de gelegenheid gesteld door den directeur van Openbare Werken, Ir. J. F. Groote, bezochten de leerlingen der derde klasse afdeling timmeren van de Ambachtsschool Sint Jozef een door Ir. C. M. Bakker vervaardigde maquette van een ontwerp voor een nieuw vliegstation op Hato. Daar een dergelijk iets op Curaçao slechts zelden voorkomt, was dit voor de leerlingen een mooie gelegenheid hun kennis omtrent hun vak en wat daarmede samenhangt, te vergroten.

Een woord van dank aan Ir. J. F. Groote voor zijn welwillendheid en aan Ir. C. M. Bakker voor zijn toelichting zij op deze plaats daartoe gebracht.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: Mr. J. J. A. Ellis, Advocaat-Generaal bij het Hof van Justitie in Curaçao, 3 maanden vrijstelling van dienst en met vergunning deze vrijstelling van dienst hoofdzakelijk buiten het Staatsdeel door te brengen; E. Tromp, brievenbesteller op Aruba 4 weken vrijstelling van dienst met vergunning deze vrijstelling van dienst geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen; Mej. M. J. Diaz, tijdelijk schrijfster ten burele van het Bevolkingsregister en de Burgerlijke Stand op Aruba, vier weken vrijstelling van dienst, met vergunning deze vrijstelling van dienst geheel of gedeeltelijk op Curaçao door te brengen, ingang 18 September 1944; E. G. Merced, tijdelijk bode 1e klasse ter Gouvernements-Secretarie, 25 dagen vrijstelling van dienst; Mevr. J. Stracke geboren van Dijck, tijdelijk werkzaam gesteld ten Gezaghebberskantore op Aruba, 20 dagen vrijstelling van dienst, ingang 18 September 1944.

Werkzaamstelling: Mej. R. E. Penso, ter Griffie van het Hof van Justitie in Curaçao; R. B. Orman, op het Postkantoor te Oranjestad, Aruba, voor de tijd van 4 weken; Mej. M. O. Croes, ten Hypotheekkantore op Aruba; Mej. I. E. van der Meer bij de Landsradio- en Telefoondienst op Aruba; M. Wever tot tijdelijk telegrambesteller op Aruba; Mevr. I. H. Zadoks geboren van den Bergh ten Gezaghebberskantore op Aruba; W. Ch. C. Juda op het Bureau voor Sociale en Economische Zaken.

Benoeming: C. I. Nicolaas, D. A. Manuel, S. U. Statie, A. A. Thielman, R. E. Evertsz, E. I. Domacasse, J. R. Martis, A. H. Jesus en E. A. Ryna tot tijdelijk hulpkommies der belastingen op Curaçao; A. L. Hollander adjunct-commies op de Bureaux van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister op Curaçao tot Ambtenaar van het Bevolkingsregister op Curaçao; Mej. H. A. Hanson werkzaam gesteld ten Hypotheekkantore op Aruba tot tijdelijk schrijfster; L. O. Minnaar tot tijdelijk agent der Burgerpolitie op Aruba; Ds. H. W. Eldermans en M. A. Correa zijn herbenoemd tot leden van de Voogdijraad op Curaçao.

Ontslag aan: J. Dresden, werkzaam gesteld als onderwijzer 3e klasse bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao; Mevr. J. Stracke geboren van Dijck, tijdelijk werkzaam gesteld ter Gezaghebberskantore op Aruba op haar verzoek eervol.

Eervol ontheven: A. P. Loewenthal, tijdelijk adjunct-commies ten kantore van den Ontvanger der Invoerrechten en Accijnzen alhier, belast met de werkzaamheden van kassier uit laatstgenoemde functie; R. Pietersz, adjunct-commies op de Bureaux van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister op Curaçao van de functiën van Ambtenaar van het Bevolkingsregister en Hulpambtenaar van de Burgerlijke Stand op Curaçao.

Overplaatsing: J. A. Clement, tijdelijk hulpkommies der belastingen op Aruba naar Curaçao; M. A. de Windt, tijdelijk hulpkommies der belastingen op Curaçao naar Aruba; Mej. H. A. Hanson schrijfster ten Hypotheekkantore op Aruba naar de Bureaux van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister op Aruba; A. G. van der Dijs, klerk werkzaem ten Postkantore alhier naar Administratie van Financiën.

Waarneming: A. P. Loewenthal, tijdelijk adjunct-commies is is voor de tijd van 6 maanden naar Bonaire gedetacheerd en tijdelijk belast met de betrekkingen van Ontvanger tevens Chef van het Postkantoor op Bonaire.

Commissie voor de herziening der notariële tarieven: Benoemd tot Voorzitter Mr. H. J. M. Hoogeveen; tot Secretaris Mr. A. A. G. Smeets; tot leden: H. J. Beaujon, C. W. J. Jonckheer, L. C. Kwartsz, E. S. Lansberg, W. R. Plantz, S. A. Senior, Dr. C. Süthoff.

Commissie van Advies voor Radio aangelegenheden. Eervol ontslag aan Mr. E.M. Elias als lid in verband met zijn vertrek van Curaçao. Benoemd tot lid E. A. Winters.

De wnd. Gouvernements-Secretaris.
F. J. J. Corver.

Buitenland.

CARUSO VOOR DE RECHTBANK.

George Bria seint uit Rome:

Pietro Caruso getuigde, dat Veldmaarschalk Albert Kesselring opdracht gaf tot de executie van gijzelaars in de grotten van Ardeatine in Maart jl., toen het vroegere Hoofd van Politie in Rome terecht stond voor de rechtbank in het krachtig bewaakte Palazzo Corsini nabij de Regina Coeli gevangenis. Deze berechting betekent dood of leven voor Caruso. Zijn stem was kalm, doch zijn handen beefden tijdens het verhoor, waarbij hij vertelde, dat het vroegere Hoofd van de SS in Rome hem op de avond van de bomaanslag op een Duitse colonne verzocht had 80 gijzelaars te leveren, welke samen met honderden anderen zouden worden doodgeschoten in opdracht van Kesselring.

Hij zeide, dat hij zich bewust was van de ernst van het verzoek en den vroegeren fascistischen Minister van Binnenlandse Zaken Buffarini Guidi om advies vroeg. „Je kunt ze beter uitleveren, want wie weet wat ons anders zal overkomen", aldus zou de vroegere fascistische minister van binnenlandse zaken geantwoord hebben volgens Caruso. Hij volgde de order op, doch verminderde het aantal tot 50.

Caruso legde ook de verantwoordelijkheid voor de inval in de kerk van San Paolo Fuori le Mura in Februari jl., op de Duitsers en verklaarde, dat hij niet wist, dat hierdoor de extraterritoriale rechten van het Vaticaan geschonden werden. Caruso's politie drong de kerk binnen om Italiaanse officieren en burgers te vatten, die daar een goed heenkomen hadden gezocht. De lange, charmante Secretaris Occhieto verscheen na Caruso in de getuigenbank en verklaarde snel, dat hij aan beide zijden speelde tijdens de Duitse bezetting. Hij verkreeg inlichtingen, die hij zeide aan het Geallieerde vijfde leger te hebben verstrekt.

De Geallieerde militaire Gouverneur Charles Poletti woonde de eerste zitting bij (Rome, (AP) 20.9).

DUITSERS WILLEN CARUSO REDDEN.

De radio van Berlijn verklaarde, dat 40 gijzelaars, die in handen der Italiaanse fascisten zijn, achter de Duitse linies in Noord-Italië, zullen worden doodgeschoten, indien het vroegere Politiehoofd in Rome, Pietro Caruso, die thans berecht wordt om zijn leven in Rome, zal worden geëxecuteerd. Onder de gijzelaars zou Jose Togliatti behoren, broeder van den (communistischen) Minister van Buitenlandse Zaken in het cabinet Bonomi (Londen, (AP) 21.9).

CAMPAGNE TEGEN HULL IN ARGENTINIË.

Een bericht uit Buenos Aires, dat de Argentijnse bioscopen humoristische tekenfilms vertonen, waarin Cordell Hull belachelijk wordt gemaakt, veroorzaakte geen officiële reactie in Washington en er wordt ook geen verwacht. Diplomatieke kringen brachten deze nieuwe Argentijnse zet echter in verband met de huidige propaganda-campagne, welke ten doel heeft het effect van Hulls aanvallen op het Farrell-régime te verminderen.

Deze campagne was reeds enige tijd gaande, vooral in de nieuwsbladen, welke officieel door de Verenigde Staten werden gebrandmerkt als asgezind.

De Noordamerikaanse uitvoer van films naar Argentinië werd ook stopgezet in April als gevolg van wat beschreven werd als een ongunstige censuur op Noordamerikaanse films — in het bizonder filmjournaals — door de Argentijnse overheden (Washington, (AP) 20.9).

FABRIEK VOOR VLIEGENDE BOMMEN VEROVERD.

Edward Ball seint als volgt:

Een grote bomvrije ondergrondse fabriek voor vliegende bommen waar 15.000 mensen kunnen werken en die dagelijks honderd bommen kan leveren, is in handen van het 3e leger gevallen bij de Franse stad Thil nabij de Luxemburgse grens. De fabriek werd diep in de schacht van een ijzermijn gebouwd en was al gedeeltelijk in werking met 5000 arbeiders, die omhulsels van vliegende bommen maakten, toen de Duitsers op de vlucht gedreven werden. Een deel van het materiaal bleef onaangeroerd. (Met het Noordamerikaanse 3e leger, (AP) 20.9).

STAKING IN DENEMARKEN.

De vrije Deense persdienst zeide dat geheel Denemarken staakte als protest tegen de Duitse in beslagneming van de Deense Politie Administratie. In Kopenhagen vinden af en toe schietpartijen plaats. Alle delen van Denemarken zijn afgesloten en de verdienst tussen Zweden Denemarken is stopgezet. Het agentschap zeide dat de Koning en de Koningin alsook andere leden van de Koninklijke Familie aanwezig waren toen de Duitsers de wacht bij het Kasteel Amalienborg probeerden te ontwapenen. Stockholm, (AP) 20.9).

DE TOESTAND IN CHINA.

R. K. Tsjang, zegsman van het Chinese cabinet, die commentaar levert op de vordering van de Japanse troepen welke dreigt China in twee te zullen snijden, zeide:

„Men kan niet ontkennen dat de militaire situatie in China thans zeer ernstig is. Er worden echter uitgebreide maatregelen getroffen om Kweilin te verdedigen." Tsjungking, (AP) 20.9).

DUITSE AANVAL OP EINDHOVEN AFGESLAGEN.

Robert Kiek bericht uit Eindhoven, dat 65 Nederlanders werden gedood en 150 ernstig gewond bij de luchtaanvallen, die 30 Duitse vliegtuigen op de stad richtten. Men verwacht, dat er nog meer slachtoffers zullen zijn, daar er personen onder de puinhopen liggen en velen zeer ernstig gewond zijn.

De autoriteiten schatten het aantal doden op 120. De aanval was bedoeld om de linies, die van België door Eindhoven tot Nijmegen leiden, te breken, maar het plan om het Geallieerde transport te onderbreken is mislukt. Wel hadden enige hevige ontploffingen langs de grote verkeersweg plaats, maar de convooien bleven in Noordwestelijke richting trekken.

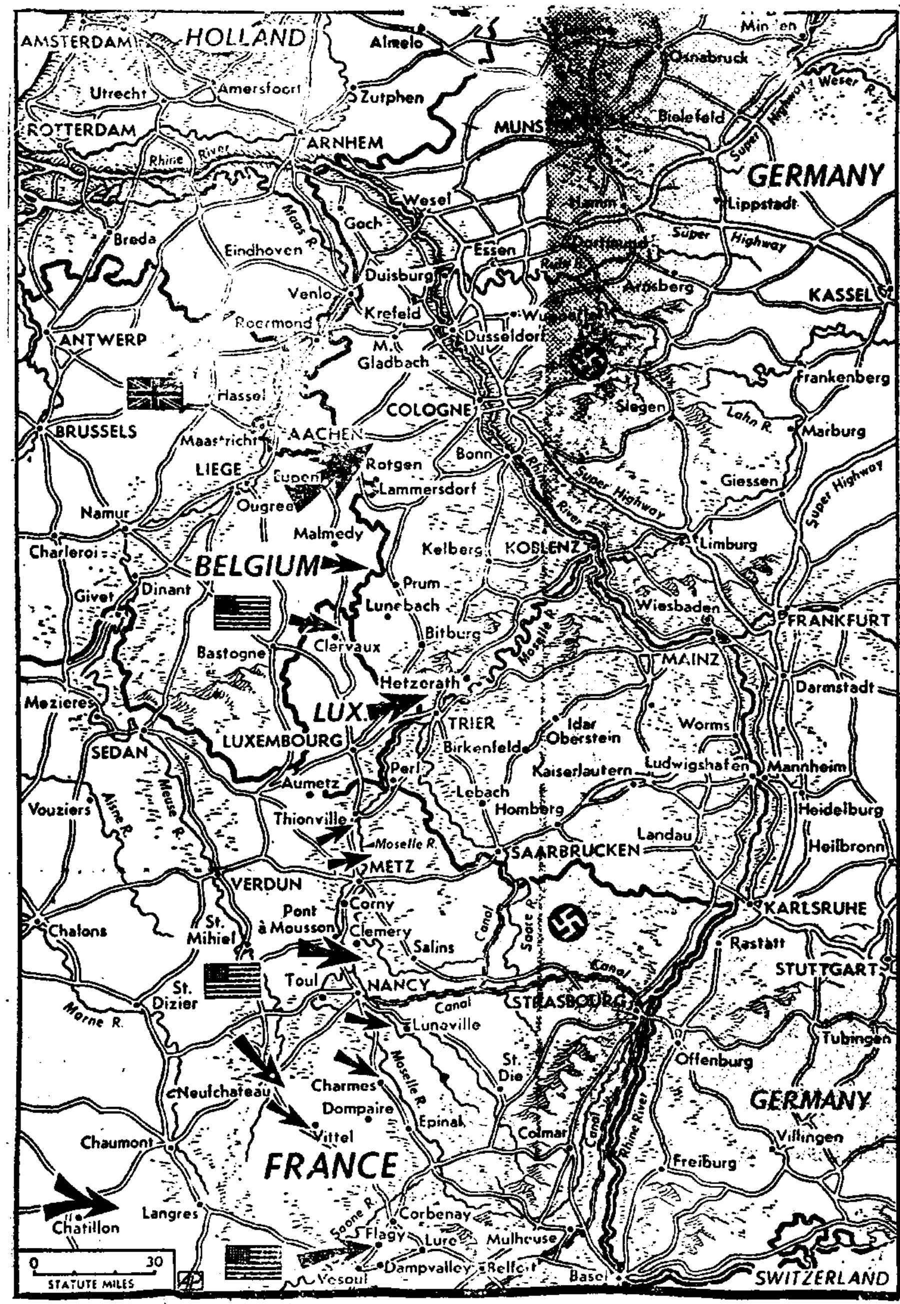
De aanval had plaats om 19 uur, terwijl Eindhoven volop zijn bevrijding aan het vieren was. De inwoners van de stad hadden zeker niet verwacht, dat zij zo snel weer in de oorlogsverschrikkingen verwikkeld zouden worden. De Duitsers hadden vele brandbusapparaten gestolen en dit bemoeilijkte ten zeerste het reddingswerk. Het meest getroffen was het centrum van de stad en de woonwijken.

Dat er niet nog meer mensenlevens te betreuren zijn, is te danken aan het feit, dat een uur er voor het gerucht de ronde deed, dat Duitse tanks probeerden om de stad binnen te trekken. Vele inwoners hadden de hoofdstraten verlaten. Enkele Duitse tanks verschenen in de nabijheid van de stad, maar werden snel verdreven door de Britten.

Het aantal doden is ongeveer gelijk aan dat tijdens de luchtaanval van de Geallieerden toen de Duitsers de stad nog in hun bezit hadden. Toch was die aanval veel uitgebreider en waren de bommen, die toen uitgeworpen werden, van zwaarder caliber.

Dit toont wel, dat de Geallieerde vliegers beter op hun militaire doelen mikten. Hoewel geschikt door deze gebeurtenis heeft Eindhoven de moed niet verloren. Ik zag een jongen, die een oranjeshrik bond om een opengereten bom en de nieuwe tanks, die nog voortdurend aankomen, worden even geestdriftig toegejuicht door de bevolking.

De districtscommandant van een der verzetbewegingen, waarvan de naam nog niet bekend mag worden gemaakt, heeft een dagorder uitgevaardigd, waarin hij o.m. zegt: „Iedere Nederlander beseft, dat het nu een misdaad zou zijn tegen het volk om de orde op de een of andere manier te verstoren. Ik doe beroep op u om iedereen bij te staan in het Landhaven van de orde. Iedereen moet naar zijn normaal werk terugkeren en alle bedrijvigheid van de zwarte markt moet gestopt worden. Het is nu uw plicht om zoveel mogelijk voedsel te leveren. Ik ben door de overheid met wettelijk gezag bekleed en degenen, die zich niet aan het voorgaande houden, zullen streng door mij behandeld worden. Leve de Koningin!" (Aneta).

Het front in West-Europa waarlangs de Geallieerden aanvallen, breidt zich steeds meer uit. In het Noorden moet thans de Rijn worden overgestoken om aansluiting te maken met de luchttroepen bij Arnhem.

PASTOOR SICKING EN EINDHOVENS BEVRIJDING.

Een berichtgever uit Eindhoven bericht, dat biezonder heldhaftig reddingswerk verricht werd door Pastoor Jacob Maria Sicking van de St. Joris kerk. Nadat hij enige oorlogscorrespondenten in zijn huis van brood en koffie voorzien had, zette de priester zijn stalen helm weer op en zette het reddingswerk voort.

Om 5 uur 's morgens na een slapeloze inspannende nacht, droeg hij als gewoonlijk de Mis op. Inwoners van Eindhoven verklaarden, dat toen in 1942 Nederlandse werklieden weigerden het werk in de radiofabriek voort te zetten, deze fabriek door de Duitsers werd overgenomen. 5 Stakers werden ter plaatse doodgeschoten.

DE VEROVERING DER WAALBRUG.

De BBC meldt, dat Britse grondstrijdkrachten en Noordamerikaanse valschermtroepen in een gecombineerd aanval de belangrijke brug over de Waal bij Nijmegen intact wisten te veroveren. De Britten vielen het voorste gedeelte van de brug aan, terwijl de Noordamerikanen den vijand in de rug aanvielen. De aanval werd zo snel uitgevoerd, dat de Duitsers geen tijd hadden om ook maar een deel van de brug te vernietigen. Zware gevechten vinden nog plaats in en rondom Nijmegen.

De onderdirecteur van de Curaçaose D.O.W. Ir. Gé Schoorl is uitvoerend ingenieur geweest van de Waalbrug, die gebouwd werd door het Bruggenbureau.

Dit bruggenbureau is een onderdeel van de Rijkwaterstaat. De brug werd door Hare Majesteit op 6 Juni 1936 geopend. Met de bouw was in 1932 begonnen. De brug kostte 5 millioen en is een der duurste bruggen gebouwd in Nederland gebouwd zijn. In verband met het rijke natuurschoon der omgeving werd extra zorg besteed aan de architectuur van de brug.

Met een lengte van 244.10 meter voor de middenoverspanning is het de grootste brug van ons land. De totale lengte van de brug bedraagt 604.1 meter, zoals Ir. Schoorl alle maten en biezonderheden uit het hoofd aan ons wist te vertellen vanmorgen, toen wij hem het heugelijke nieuws brachten. Het waterpeil bij Nijmegen heeft een variatie van niet minder dan 14 meter als gevolg van de wateraanvoer uit Zwitserland. De hoogte van de rijvloer boven Amsterdams peil is 24 m., dat is echter nog een 11 meter boven de hoge waterstand die ooit in Nijmegen is geregistreerd. De hoogte van de grote boog is 45 meter. Naast het rijdek van 13 meter liggen nog fiets- en voetpaden van 4 m. die buiten de hoofdliggers gelegen zijn, zodat men vandaar een schitterend uitzicht op de prachtige rivier en de omgeving heeft.

Ongeveer 1500 m. benedenstrooms ligt de oude spoorbrug uit 1888.

In Arnhem is in 1935 de schipbrug vervangen door een vaste brug, uitgevoerd door Ir. Mijnlief. Deze brug is ongeveer 3 tot 400 meter lang.

BRITTEN STEKEN DE WAAL OVER.

Britse tanks zijn bij Nijmegen over de Waal getrokken en rukken — volgens een verklaring van radio Oranje — op in de richting van Arnhem.

De belangrijke brug over de Waal was Woensdagmorgen nog in handen van de Duitsers, maar de Engelsen zijn ten Noorden van de rivier en gaan vooruit in de richting van Arnhem. Radio-Oranje zei ook, dat dertig tot veertig Duitse vliegtuigen een aanval hebben gericht op Eindhoven. Deze aanval was bedoeld om de toevoer van geallieerde versterkingen te onderbreken, maar de vliegtuigen zijn er niet in geslaagd de weg van België naar Eindhoven te blokkeren.

VERDRAG MET FRANKRIJK.

Woensdag heeft de Nederlandse regering een bilateraal verdrag gesloten met de voorlopige Franse regering tot vergemakkelijking van het wederzijdse repatriëren van refugé's die door de oorlog van hun woonplaatsen verwijderd werden en die op het ogenblik van de bevrijding in een van de beide landen zijn. De overeenkomst is slechts van tijdelijke aard en zal, wanneer de repatriëring voltooid is ophouden te bestaan. Dr. J. van den Tempel verklaarde dat de bedoeling vooral is, dat de Nederlanders de Fransen, die tijdelijk in Nederland vertoeven op dezelfde voet zullen behandelen als Nederlanders en helpen zullen om de repatriëring te vergemakkelijken. Datzelfde zullen ook de Fransen doen tegenover de Nederlanders in Frankrijk. Natuurlijk is het hoofddoel dat aan degenen, die door den bezetter verdreven werden van eigen haard alle mogelijke bijstand verleend wordt. Ook heeft het verdrag een hogere betekenis; het is de uiting van de geest van wederzijdse samenwerking die tussen beide landen bestaat. Wij zijn zeer verheugd, verklaarde de minister nog, dat de bevrijding voor Nederland is begonnen. (Aneta).

NOORDAMERIKAANS AMBASSADEUR BIJ NEDERLAND.

Roosevelt heeft de benoeming van Stanley Kuhl Hornbeck van Colorado tot Ambassadeur bij de Nederlandse regering ter bevestiging naar den Senaat verzonden. Hornbeck was een biezondere medewerker van den Noordamerikaansen Minister van Buitenlandse Zaken, Cordel Hull.

GERBRANDY ALS GASTHEER.

Professor Pieter Sjoerd Gerbrandy, Minister President heeft aan negen leden van het Britse ministerie een maal aangeboden. Alle eden van het Nederlandse Ministerie woonden dit maal bij, uitgezonderd Dr. Hubertus van Mook, minister van Koloniën, die naar Australië vertrokken is. De Britse gasten waren Clement Attlee, Anthony Eden, Sir John Anderson, Ernest Bevin, Lord Woolton, Sir Archibald Sinclair, Lord Cranborne, de hertog van Sealborne en Sir James Crigg. (Aneta)

VAN MOOK IN NEW YORK.

Dr. Hubertus J. van Mook, Minister van Koloniën, Dr. Charles O. van der ... van de Raad van Neder... zijn Woensdag ... York aangekomen op ... lië. Van der P... zijn met de burgerlij... atie in de nieuwe Ned... che regering. (Aneta).

VOEDSEL NEDERLAND.

Zijne Excellentie Ir. ... den Broek, Minister van Financiën, sprak voor Radio-Oranje als volgt:

„Nu het uur van de bevrijding nadert, vind ik het noodzakelijk enige woorden tot u te spreken. Hoewel al het mogelijke gedaan wordt om zo spoedig mogelijk het nodige voedsel te verstrekken, zal niet kunnen worden voorkomen, dat de bevoorrading hier en daar vertraging ondervindt. De Nederlandse Regering zal trachten zo spoedig mogelijk de noodzakelijkste levensmiddelen te distribueren, hetgeen echter niet betekent, dat zodra de vijand uit ons land verdreven is, de omstandigheden dezelfde zullen zijn als waaronder wij leefden vóór de vijand ons land plunderde. Wij moeten erop rekenen dat gedurende enige tijd — hoe lang dit zal zijn is nog niet te voorzien — het aanwezige voedsel van regeringswege gedistribuceerd zal worden" (Aneta).

SEYSS INQUART GEVLUCHT.

De BBC meldt, dat Dr. Arthur Seyss Inquart uit Nederland gevlucht is (Aneta).

AANVAL OP N.W. SUMATRA.

Een speciaal communiqué van het opperbevel in het Verre Oosten meldt een nieuwe aanval op de Japanners op Sumatra door vliegtuigen van een vliegtuigmoederschip afkomstig. Het doel was een belangrijke reparatiewerkplaats van de spoorwegen. Een groot aantal zware bommen werd uitgeworpen. De plaats is waarschijnlijk Sigli op de Noordwestelijke punt van Sumatra (Aneta).

Missie Nieuws

PROFESSIEFEEST.

Zaterdag a.s., 23 September hoopt Pastoor Antoninus C. Spekle O.P. de dag te herdenken, waarop hij voor 25 jaar zijn professie aflegde in de Orde der Predikheren. Om 7 uur zal pastoor een plechtige Heilige Mis van dankbaarheid opdragen.

Wij ontvingen

Een reclame-boekje van de „North American Philips Company Inc.", waarin allerlei gegevens verstrekt worden over de werkzaamheden van deze maatschappij nu het nut van de Philips fabrieken in het thans bevrijde Eindhoven tijdens de Duitse bezetting voor ons verloren ging.

* * *

„Volgt mij", het orgaan van de Karel Doorman groep der Curaçaose padvinders, begint thans met een stuk over de padvinderij in Suriname. Patrouille-leider Henk Dennert is er pas geweest en kaner dus heel wat van vertellen, o.a. dat de meeste onderofficieren in het leger oudpadvinders zijn.

Er is ook een aardig verslag over het C.A.B. Kamp, dat van 19 tot 27 Augustus hier gehouden werd. Het moet erg gezellig geweest zijn.

Bij de verschillende berichten wordt o.a. een mogelijk bezoek van padvinders uit Venezuela en Colombia in het vooruitzicht gesteld.

„Volgt mij" heeft thans ook een rubriek Wij Ontvingen, zoals wij zien. „Het Vikingschip" is een vervolgverhaal, dat vertaald wordt uit „The Scout". Anecdoten bij bijbehorende tekeningen besluiten dit aardig nummer.

Algemeene Bekendmaking

De Algemeen Militair Commandant in Curaçao;

Gelet op artikel 4 van de proclamatie van den 10en Mei 1940 (P.B. 1940 No. 38), zooals gewijzigd en aangevuld laatstelijk bij de proclamatie van den 7en Juni (P.B. 1943 No. 95).

Overwegende dat het oorlogsgevaar voor Curaçao eenigszins verminderd is.

TREKT IN:

A. Het gestelde in zijn bekendmaking van 10 Maart 1942 sub B No. 1, waarbij tusschen zonsopkomst en zonsondergang het rijverkeer over de Van Slobbe weg van de Eijck van Voorthuizenweg af tot aan het Bargebad in beide richtingen verboden is.

B Het gestelde in zijn bekendmaking van 20 Augustus 1943, waarbij de terreinen rond Habaai tot Militair terrein zijn verklaard.

C. Het gestelde in zijn bekendmaking van 22 Juli 1943 waarbij het aan de houders van duiven verboden is deze vrij te laten rondvliegen en anders dan op hok te houden.

D. Het gestelde in zijn bekendmaking van 15 December 1943, waarbij alle vergunningen voor het opslaan en verkoopen van vuurwerk worden ingetrokken.

Willemstad, 20 September 1944.

De Algemeen Militair Commandant voornoemd,
De Schout-bij-Nacht,
C. J. Baron van Asbeck.

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	2894
2e prijs	587
3e prijs	5128
4e prijs	5965

Laatste Nieuws

— **Er is een nieuw Fins cabinet** gevormd waarvan Erhu Castron Eerste Minister is. C. J. A. Enkell is minister van buitenlandse zaken.

— **De troepen** van het achtste leger vechten binnen 1800 meter van Rimini, doch een zware regenval belemmerde het offensief van het vijfde leger nadat de Noordamerikanen de hoogten veroverden welke Firenzuola beheersen.

— **Naar vernomen** wordt heeft Jefferson Caffery, de Noordamerikaanse Ambassadeur in Brazilië van Rosevelt de benoeming ontvangen als eerste Noord amerikaanse Ambassadeur in het bevrijde Frankrijk.

— **Hoewel de Russische pers** de Finse wapenstilstand roemt als een overwinning voor de Geallieerde zaak, beschuldigde men de Finnen ervan geen enkelen Duitsen soldaat te hebben ontwapend en de Hitlerieten zelfs geholpen te hebben zich terug te trekken met hun wapenen.

— **De Russische commissie**, welke toezicht moet oefenen op de uitvoering der wapenstilstandsvoorwaarden aan Finland, is in Helsinki aangekomen. De missie staat onder leiding van Generaal Sjadanov. **Men heeft** intrek genomen in het hotel Klaus Kurki, dat vrijgemaakt werd van gewone gasten.

— **Het Duitse** communiqué beweerde, dat de gehele Brit... 1e divisie luchttroepen „grotendeels uitgeroeid" is in het gebied van Arnhem. 2800 Gevangenen zouden zijn genomen waaronder den commandant. **Ten Zuiden** van de Schelde zouden de Geallieerden een „plaatselijke doorbraak" gemaakt hebben volgens het Duitse communiqué.

— **De Noordamerikaanse** torpedojager „Hilliary Jones" heeft op 18 September onder ... neus der Duitsers 8 kleine schepen tot zinken gebracht in de haven van Porto Mauricio ongeveer 18 kilometer ten Oosten van San Remo.

— **Een** ammunitieopslagplaats werd opgeblazen en een olieopslagplaats werd in brand gezet.

Jacob Binckes en St. Eustatius 1673.

„Jacob Binckes, of eigenlijk Benckes, was van Friese oorsprong. Hij werd, in welk jaar is niet met zekerheid bekend, geboren te Koudum, een dorp in Westergoo, niet verre van Stavoren, waar hij, buiten dienst zijnde, gewoonlijk zijn verblijf hield. Van zijne jeugd en opleiding is niets bekend; ook weet men met geen zekerheid, waarom hij bij de Admiraliteit van Amsterdam, en niet bij die van Friesland in dienst trad.

Voor het eerst komt hij in Oogstmaand des jaars 1666 als Kapitein voor, toen hij, als bevelhebber over een schip van 48 stukken, onder het eskader van den Luitenant Admiraal Cornelis Tromp de ongelukkige zeeslag bijwoonde, waardoor die Zeevoogd in ongenade kwam.

Een geheel andere bestemming had Binckes gekregen. De Admiraliteit van Amsterdam had besloten een smaldeel naar de West-Indiën te zenden, ten einde aldaar de Britse en Franse koopvaarders aan te tasten, te vernielen of te vermeesteren, en, zo mogelijk, een of andere volkplanting dier beide rijken te veroveren. De volvoering van die last werd aan Jacob Binckes toevertrouwd, wiens bekende kloekheid tot het opdragen van deze vererende, maar gevaarvolle taak ongetwijfeld zal aanleiding gegeven hebben. Hem werden toegevoegd de Kapiteinen Nicolaas Boes, Abraham Ferdinand van Zyll en Auske Fockes, alle drie moedige bevelhebbers, die reeds meermalen bewijzen van dapperheid hadden gegeven.

Dien ten gevolge was Binckes op 16 April des jaars 1673 met zijn vier schepen van Cadix vertrokken. Hij was juist op dezelfde dag ter rede van Martinique gekomen, waarop Kapitein Evertsen met zijn schepen uit zee kwam opdagen.

Met blijdschap en gulle vriendschap ontmoetten de beide dappere landgenoten elkander en spoedig besloten zij, zich onderling hun bevelschriften mede te delen, ten einde elkander niet tegen te werken. Alras bleek het, dat dezelve van gelijksoortige aard waren, en nu kwamen de twee bevelhebbers overeen, gemeenschappelijk aanvallen te doen, en de buit, welke men mocht bekomen, in redelijkheid te delen.

Op 8 Juni kwam het eskader voor St. Eustatius. Dit eiland, dat in de vorige oorlog eerst door de Britten genomen, daarna door de Fransen heroverd en vrij trouweloos behouden werd, was met de vrede van Breda aan Nederland teruggegeven; doch nauwelijks was deze krijg uitgebroken, of de Britten hadden zich daarvan opnieuw meester gemaakt; zodat, toen Evertsen en Binckes voor hetzelve het anker lieten vallen, de Britse vlag van het fort, hetwelk met enig krijgsvolk uit de naburige eilanden versterkt was, woei. De twee Nederlandse Bevelhebbers besloten dadelijk, dit gewichtige eiland aan te tasten. Zij zetten te dien einde 600 man aan land, en beschoten uit de schepen de sterkte zo hevig, dat de Engelse Gouverneur gedwongen werd, na een korte tegenstand, het eiland over te geven, zonder dat de Nederlanders daarbij veel verliezen leden, behalve in den persoon van den Kapitein Auske Fockes, die met de manschappen geland was en, door te grote ijver verhit, het slachtoffer van het klimaat werd.

De hier behaalde buit was zeer aanzienlijk, en bestond, onder anderen, uit 19 stukken geschut, twee honderd slaven en een menigte suiker. Intussen oordeelden Evertsen en Binckes het onraadzaam, het eiland te blijven bezetten, daar zulks hun macht te zeer zou verzwakken. Na dus, ingevolge het verdrag, het Britse krijgsvolk en de verdere inwoners dier natie naar St. Christoffel overgebracht en de zich op dat eiland bevindende Nederlandse ingezetenen naar Curaçao ingescheept te hebben (dit geschiedde, omdat zij de wapenen tegen de Staat bij deze gelegenheid gevoerd hadden), werd het fort geslecht, en alle huizen en pakhuizen verbrand, waarop het eskader op 18 Juni de reis voortzette."

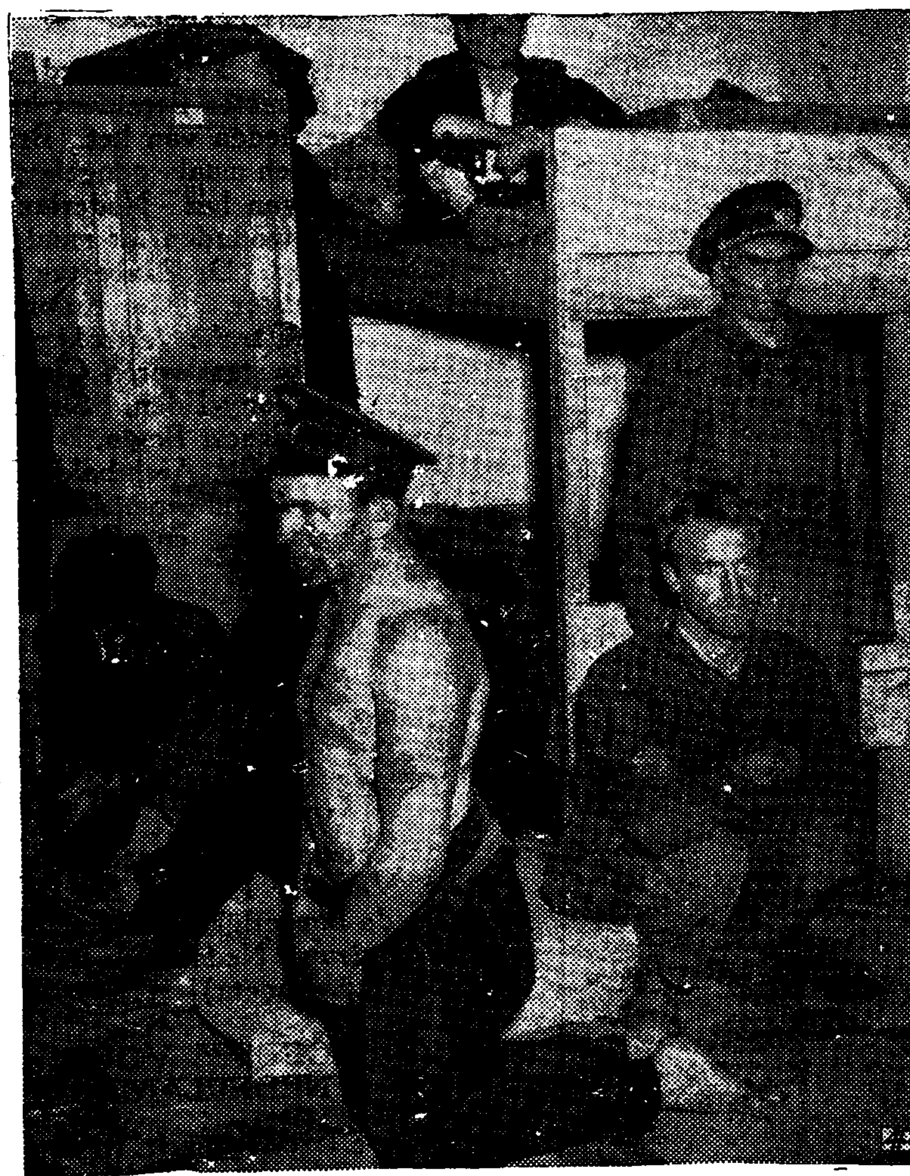
Aldus is het verhaal over Binckes en zijn aanval ontleend aan het grote standaardwerk „Geschiedenis van het Nederlandse Zeewezen" door de Jonge. De Curaçaose geschiedschrijver Hamelberg meent, dat er van die overbrenging van die Statianen wel niets zal terecht gekomen zijn, dit is echter maar een veronderstelling.

Wij weten over de aanval nog meer. „Het was op 8 Juni, dat men op St. Eustatius kwam en nog dezelfde dag werd het eiland opgeëist; een zekere John Pognon was commandeur. De overgave is gevolgd op voorwaarde van lijfsbehoud. Ongeveer 200 man, waarbij 80 Nederlanders, waren op het eiland in de wapens geweest. Elf Juni zijn de Engelse commandeur en 160 inwoners naar St. Kitts gebracht. Twee boten, suiker en 204 slaven, dat was de buit, de slaven werden met het fregat „Amerika" naar Curaçao gebracht om er ten bate van het land verkocht te worden. Het fort is geslecht. De 18e Juni verlieten de schepen het eiland", aldus verhaalt het tijdschrift de „Westindische Gids" (Jgr. 10 nr. 7).

De Engelsen hebben het maar gauw weer bezet toen Binckes vertrokken was en ook later vindt De Ruyter het daar nog. Binckes ging door naar New York, pardon, Nieuw Amsterdam.

Later vond hij de dood in de West Indiën nl. bij Tabago. Wie geeft nu een samenvatting van al dat militaire verleden van onze West? In het Metropolitan Museum te New York hangt, een portret van Binckes, geschilderd door Nicolaus Maes, de haren zijn veel te mooi gekamd om dat bonkige, Binckes' gezicht.

Wie geeft de synthese van Otsen naar De Ruyter, Binckes, Reyning (de galante rover), Brion etc., tot aan de „Kinsbergen" toe? De Militaire Geschiedenis van Westindisch Nederland.

Deze Belgische verraders wachten om te worden berecht, na gearresteerd te zijn door de FIN, de Belgische weerstandsgroep. Knielend (links) is de burgemeester van Olloy, die ervan beschuldigd wordt met de Gestapo te hebben samengewerkt.

Hulp uit het Noorden.

Het volgende belangwekkende artikel lezen wij in „De West":

Hoe meer het einde van de oorlog in Europa nadert, hoe meer Surinamers met verantwoordelijkheidsbesef zich afvragen wat er van hun land moet worden als straks „normale toestanden" terugkeren.

Velen, die tot oordelen bevoegd zijn, vrezen, dat Suriname staat aan de vooravond van een economische catastrophe en maken thans reeds plannen om wanneer de gelegenheid gunstig zal zijn het land te verlaten en in een ander deel van het Imperium te trachten een goed betalende betrekking te krijgen.

Het trekken naar Nederlands Oost-Indië moet men daarom niet altijd zien als een drang om te helpen bij de wederopbouw.

Welbegrepen eigenbelang is hier de drijfveer om Suriname te verlaten.

Mensen, die gedurende de oorlogsjaren veilig waren in het „achterlijke Suriname", zullen als straks de moeilijke tijden aanbreken, als een zekere soort vogels neerstrijken over het prachtige Oost-Indië om te halen wat er te halen is en zich in het geheel niet bekommeren om het lot van het land, dat hun zo lang een goed onderdak verschafte.

Hoewel hun houding nimmer goed te praten kan zijn, dient toegegeven te worden, dat zij in zekere zin van bestuurszijde werden en worden aangemoedigd weg te trekken.

Professor Kielstra, vertegenwoordiger van de Kroon, wekte nog bij zijn afscheid alle energieke jongemannen op Suriname te verlaten en elders naar een bestaan om te zien.

Hiermede gaf de oud-Gouverneur van Suriname openlijk toe, dat de Nederlandse koloniale politiek, die drie honderd jaar oud is, een volkomen mislukking is.

Hoewel nu van officiële zijde practisch niets ernstigs gedaan wordt in het belang van dit land (wij denken hierbij onder meer aan de plannen van de Commissie voor Na-Oorlogse Problemen, die naar het Rijk der grote Phantasieën verwezen kunnen worden), ergert men zich als enige Noordamerikaanse Senatoren voorstellen om Curaçao en Suriname over te nemen als compensatie voor bewezen diensten, maar vergeet daarbij, dat enige jaren geleden in de Tweede Kamer serieus werd voorgesteld om Suriname te verkopen.

Als de oorlog in Europa afgelopen en Nederland bevrijd is, dan zullen wij dansen, feestvieren en juichen.

Maar zullen wij dan niet zijn als mensen, die dansen op een vulkaan, die op het punt staat uit te barsten?

Het einde van de oorlog zal betekenen demobilisatie van de troepen en wat zal er moeten gebeuren met alle jongemannen, die onttrokken werden aan de dagelijkse arbeid?

Hoe zullen wij een dreigende algemene werkloosheid voorkomen?

Wij kunnen toch niet allen aanmoedigen het land te verlaten om op Curaçao of in Nederlands Indië een bestaan te zoeken?

Dit land, dat ruimte biedt aan vijf maal de bevolking van Nederland of wel aan veertig millioen mensen, maar in werkelijkheid nog door geen twee honderd duizend mensen bewoond wordt, mag niet langer ontvolkt worden. Dit zou gelijk staan aan moord.

Op Curaçao en in Suriname zijn er mannen, die hun land liefhebben en thans alle willen doen om het te behoeden voor een economische catastrophe.

Zij willen voorkomen, dat Suriname blijft het meest achterlijke land op het continent van Amerika (Frans Guyana als strafkolonie telt niet mede), maar wij geloven niet, dat zij zullen kunnen slagen zonder financiële hulp van buiten.

Vanwaar moet die hulp echter komen? Nederland zal niet kunnen helpen.

Na de oorlog in Europa zal Nederland teveel te worstelen hebben met eigen moeilijkheden plus de herovering van Nederlands Indië om veel aandacht aan Suriname te kunnen schenken.

Wij zullen dus in de eerste plaats op eigen krachten zijn aangewezen, maar deze zijn te zwak. Er is maar één hoop... Amerika.

Slechts met de financiële hulp van de Verenigde Staten van Noord-Amerika kunnen wij er komen.

Er zullen mensen zijn, die met gefronste wenkbrauwen deze regels zullen lezen, maar dezulken hebben geen gevoel voor werkelijkheid.

Gedurende de oorlogsjaren zijn wij toch volledig afhankelijk geweest van Amerika. Onze sluitende begroting, waarover wij zo trots waren, werd immers mogelijk gemaakt door de bauxiet, die de Noordamerikanen afnamen.

Na deze geweldige volkenstrijd zal het grootste gedeelte van de wereld economisch afhankelijk zijn van Amerika.

De opbouw van Nederlands Indië zal voor een groot gedeelte met Noordamerikaanse technici moeten geschieden en misschien ook met Noordamerikaans kapitaal.

Waarom zouden ook wij dan niet trachten onze relaties met Amerika uit te breiden?

De enige mogelijkheid om Suriname voor economische ondergang te behoeden is de deur wijd open te zetten voor het Noordamerikaanse kapitaal en bij alle plannen, die gemaakt worden, de vraag te stellen: Welke eisen stelt de Noordamerikaanse markt?

Met eigen energie en Noordamerikaans kapitaal kan voorkomen worden, dat dit land economisch ten gronde gaat.

NEDERLAND

VOORZICHTIGHEID GEBODEN.

De Nederlandse regering heeft Dinsdag alle mannelijke inwoners van Nederland tussen 16 en 50 jaar gewaarschuwd om voorzichtig te zijn en er op te letten, dat zij niet door de Duitsers worden weggevoerd om slavenarbeid in Duitsland te verrichten. De radio waarschuwde, dat de Duitsers weer een massa-deportatie van zin zijn en dat de politie overal mensen zoekt, om deze naar het kamp van Amersfoort te zenden en van daar naar Duitsland om ter beschikking van de arbeidsbureaux te worden geplaatst. Ook werd de Nederlandse politie gewaarschuwd om in geen geval deel te nemen aan deze ontvoeringen (Aneta).

NEDERLANDS BIJDRAGE.

Nederland heeft een bijdrage van 150 millioen dollar aan den directeur generaal van de Herstelconferentie doen toekomen. Sedert 17 Juli hebben Nederland, Cuba en de voorlopige Franse regering hun volle administratieve bijdrage betaald. (Aneta)

WEBER GEARRESTEERD.

Te Eindhoven is het plaatselijke hoofd van de Gestapo, een zekere Weber, gearresteerd door binnenlandse strijdkrachten. Ook het hoofd van de Duitse veiligheidsdienst, zekere Hilder, is aangehouden. De vroegere burgemeester Verdyck, die door de Duitsers in het begin van de bezetting was aangehouden en in Scheveningen gevangen gezet, maar die later vrij was gelaten, is weer in zijn oude functie hersteld (Aneta).

STEUNFONDSEN.

Onmiddellijk na de bevrijding van Eindhoven werden door de inwoners plannen gemaakt om een fonds te stichten. Men hoopt, dat ook andere Nederlandse steden zullen mede doen en fondsen verzamelen om financiële steun te bieden aan de gezinnen van Nederlandse martelaars, ook degenen, die in de ondergrondse beweging gevallen zijn en die door de Duitsers op straat neergeschoten werden of als gijzelaars weggevoerd zijn en nooit weerkeerden. (Aneta)

LUCHTAANVALLEN IN DE OOST.

Nederlandse Mitchells hebben in samenwerking met Australische Mitchells Saumlakki op de Tanimbar-eilanden gebombardeerd. Zij vielen kustschepen bij de Kei-eilanden aan. Zware en lichte bommenwerpers bestookten de vliegvelden van Ceram en Ambon, waar een grote munitie opslagplaats in de lucht vloog. Jager-patrouilles vielen kustschepen en kano's aan, waarin Japanners zaten. Op het Langoan-vliegveld (Celebes) zijn 145 ton bommen geworpen; schade werd toegebracht aan de installaties en een bommenwerper werd op de grond vernield. Escorterende jagers schoten twee vijandelijke toestellen neer. Nachtpatrouilles wierpen bommen op Gorontalo en Lenbeh en brand stak uit op het vliegveld van Kendari. Geallieerde jagers bestookten het vliegveld van Samatie op Vogelkop-schiereiland. (Aneta).

Curaçaose spreekwoord.

232 — Degene, die een baard verdient, krijgt hem niet.

233 — Een goede buur is meer waard dan een familielid.

234 — Al is een paard nog zo groot, het wordt door een wesp gestoken.

235 — Het is beter onrecht te verduren dan te begaan.

236 — Geef een kind geen naam voordat het geboren is.

237 — Een leguaan, die ver van huis eet, sterft een kwade dood.

238 — Houdt geen koper voor goud.

239 — Als de wasvrouw al geen bedankje krijgt, wat kan dan de strijkster verwachten?

240 — Een dief noemt een ander altijd een dief.

241 — Een kip wil wel geven, maar zij heeft geen handen.

242 — Als je wil weten hoeveel een rijksdaalder waard is, vraagt er dan een te leen.

243 — Loop, eet, spring.

244 — Alle eten kun je eten, maar niet alle woorden kun je spreken.

245 — Een hart dat bemint, vergeet niet.

246 — Achter het kruis zit de duivel.

247 — Twee buitjes kunnen niet in één bed slapen.

248 — Ondervinding is meer waard dan wetenschap.

249 — Een slechte weg moet men vlug lopen.

250 — Veeg eerst je eigen huis schoon, voordat je aan het huis van je buurman begint.

251 — Er is geen ongeluk zonder „God zij dank."

252 — De kip begint vroeg in de morgen te eten om 's middags haar maag vol te hebben.

253 — Eer is meer waard dan geld.

254 — Mest geen kalf vet voor Sjon Je.

255 — De nacht heeft geen ogen maar wel oren.

256 — Van een bezem verwacht ik weinig.

257 — Wat in honderd jaren niet gebeurd is, kan in één dag gebeuren.

258 — Een kuiken wil wijzer zijn dan zijn moeder.

WERELD NIEUWS

HET MENSENSLACHTHUIS VAN MAIDENEK.

De correspondent van „Time" te Moskou heeft, vergezeld van een Pool, een bezoek gebracht aan het slachthuis bij Lublin, Maidenek genaamd. Zijn realistische beschrijving van wat hij zag is zeker geen smakelijke kost, doch het is goed dat deze dingen ook op de Curaçaose eilanden bekend worden.

De correspondent zegt dat Maidenek een kleine stad is met ongeveer 200 groen-grijze barakken, zo geplaatst dat zij maximum licht en lucht ontvangen, van buiten gezien niet onaantrekkelijk. Tussen de barakken slingerende paden met hier en daar groenten en bloemen geplant. Doch de veertien mitrailleurtorens, het vier meter hoge dubbele rijen onder stroom staande prikkeldraad en de hokken voor de honderden gulzige honden, voeren onmiddellijk naar de werkelijkheid terug. In de badkamers nemen de slachtoffers eerst een stortbad en worden vervolgens geleid naar de gaskamer. Dit is een grijze kamer met cementen wanden, 7 meter in het vierkant en 2 hoog. De kamer is hermetisch afgesloten door een stalen deur. Slechts drie openingen zijn aangebracht, twee voor gasleiding en een is een kijkgat.

Slechts 7 minuten waren nodig voor deze „Zyklon B" om de slachtoffers te vermoorden, soms 250 tegelijk. Het gas dringt tot alle organen door en werkt sneller als het lichaam warm, gewassen en vochtig is, vandaar het bad van te voren.

Er zijn vier kamers die met Zyklon gas, dat in aanraking met zuurstof cyaan afscheidt, werden gevuld, twee andere voor carbon monoxide. Het totaal aantal slachtoffers was maximaal 2000. Op een dag werden eens 18.000 mensen vermoord.

De correspondent bezocht voorts de moestuin en zag kolen staan. Rondom elk lag een hoopje bruine stof: kunstmest, bestaande uit een laag menselijke as, een laag mest.

Het crematorium lijkt op een grote bakkerij of een kleine hoogoven. Hier werden de lijken verbrand na in kleine stukken gesneden te zijn. Per dag kunnen 19000 lijken worden verbrand.

Aan den man van „Time" werd verteld van een jong Pools meisje, dat weigerde zich te ontkleden om het bad te nemen, waarop de gedegenereerde en sadistische Mussfeld, hoofd van het crematorium, last gaf haar in een der ovens te werpen. Dit geschiedde ook en zij verbrandde levend tot as.

Naast de ovens bevindt zich een klein kamertje waar goudvullingen uit tanden werden weggehaald alvorens de lijken werden verbrand. Een lijk zonder het stempel, dat het onderzocht was naar gouden vullingen kwam voor verbranding niet in aanmerking.

De correspondent werd vervolgens gebracht naar enige open graven. Hierin werden de lijken van het kamppersoneel op 21 Juli, enige dagen voor de komst van het Rode Leger, begraven. Er waren schedels en een groot aantal vliegen.

In het kamp werd een kamer bezocht vol paspoorten van Fransen, Russen, Grieken Tsjechen, Joden, Italianen, Serben, Polen. Dit waren de papieren van sommige der 1½ millioen slachtoffers van 22 nationaliteiten, die naar Maidenek werden vervoerd.

Het gezelschap opende de deur van een groot warenhuis. Het was vol schoenen, als kolen opgestapeld. Niet alleen schoenen, ook laarzen, slippers, kinderschoenen, soldatenschoenen oude schoenen, nieuwe schoenen, grijze schoenen en zwarte schoenen sommige waren eens wit, lage hakken, hoge hakken, open van voren, avondslippers, strandsandalen, Hollandse houten klompen, pumps, Oxfords, laarzen voor oude dames. In een hoek lag er een hoop kunstbenen.

Er zijn 820000 paren, zei de gids en 18 wagonnen vol zijn naar Duitsland vervoerd.

Deze hoop schoenen maakte op den correspondent de verschrikkelijkste indruk.

RIEKEND CHICAGO.

Een reiziger bezocht Chicago, de winderige stad.

Hij gaf zijn indrukken weer in een dagblad aldaar.

Chicago was biezonder gastvrij voor de militairen.

Chicago heeft een wonderschone omgeving.

Chicago is de meest-riekende, meest berookte, vuilste, ongezondste stad in de Verenigde Staten.

Het herinnert ons aan Rudyard Kiplings' beschrijving van Calcutta: „The great Calcutta stink", de wondervolle stank van Calcutta.

STEENKOOL BEHEKST.

We beleven rare dingen in onze dagen, maar het gekst van alles is de behekste steenkool.

Mevrouw Pauline Rebel is onderwijzeres in een school te Wild Pulm, Verenigde Staten. Ze heeft acht leerlingen.

Plotseling kwam er leven in een emmer steenkool.

Daarop sprongen er stukken kool omhoog, vlogen tegen de muren, dansten over de vloer.

Jack Steiner, een leerling, kreeg een stuk op zijn hoofd. De emmer viel om; en de steenkool begon te branden. De gordijnen voor de 9 ramen begonnen te smeulen. Een woordenboek ging aan het wandelen.

Leden van het schoolbestuur werden ingeroepen; stukken steenkool trilden in hun handen.

Geen chemische substantie deed het, zoals een onderzoek duidelijk maakte.

De school werd voorlopig gesloten.

Later werd gemeld — heksen deden het niet en spiritisten hadden er geen handje in, maar de lieve schooljeugd deed het, zoals ons „innerlijk vermoeden" reeds was. Hun onderwijzeres was bijziende en zo konden ze haar „grapjes" uithalen.

Twee meisjes, 12 en 15 jaar, krabbelden dreigbriefjes en maakten ze vast aan de deur van het schoolhuisje.

De steenkool-danspartij kon zo ook worden uitgevoerd met houten stokjes; de kool sprong op en de bijziende onderwijzeres zag de stokken niet.

De verheksing zat in de hersentjes der jeugd, die een middel bedachten, om vacantie te krijgen.